

१कटुक्याम् रत्नमाला । २स्तम्भरुहमाले त्रि० । “वीज-
काण्डरुहाण्येव” मनुः ।

काण्डर्वि पु० काण्डस्य वेदभागभेदस्य ऋषिः तदधिकारेण
विचारकः । वेदभागभेदमीमांसके जैमिन्यादौ त्रिका० ।
तत्र कर्मकाण्डमीमांसको जैमिनिः तेन हि “अथातो धर्म-
जिज्ञासा” इत्यादिसूत्रजातेन कर्मकाण्डस्य विचारः
कृतः । ब्रह्मकाण्डस्य विचारको वेदव्यासः तेन हि “अथातो
ब्रह्मजिज्ञासा” इत्यादिसूत्रजाते ब्रह्मकाण्डस्य विचारः
कृतः । एवं भक्तिकाण्डस्य विचारकः शाण्डिल्य इति बोध्यम्
काण्डवत् पु० काण्डोऽस्यस्य प्रहरणत्वेन मनुष्यस्य वः ।
शरधारिणि (तीरन्दाज) अमरः ।

काण्डवारिणी स्त्री काण्डान् रिपुवाणान् वारयति स्मरणेन
वृ-णिच्-णिनि । दुर्गायाम् “महागजघटाटोपसंयुगे
नरवाजिनाम् । स्मरणात् वारयेत् वाणान् तेन सा
काण्डवारिणी” देवीपु० ४५ अ० देवीनामभेदनिरुक्तौ ।

काण्डलाव त्रि० काण्डं लुनाति लू-अण्-उप० स० ।
१वृक्षस्तम्भभेदे काण्डं लवितम् “अण् कर्मणि च”
पा० । क्रियायां क्रियायां कर्मण्युपपदेऽण् । २काण्डं
क्षेत्तुमित्यर्थे । काण्डलावो व्रजति” वि० कौ० काण्डं
क्षेत्तुं व्रजतीत्यर्थः ।

काण्डवीणा स्त्री काण्ड इव स्थूला वीणा । १स्थूलवीणायां
चाण्डालवीणायाम् । काण्डस्य शरस्य विकारः विला० अण्
काण्डी वीणा कर्म० । २शरमय्यां वीणायाम् २‘गोधावो-
णाः काण्डवीणाश्च पत्न्योवाद्यन्युपगायन्ति” कात्या० १३,
२, १७ । “शरकाण्डमयोवीणाः काण्डवीणाः” कर्कः ।

काण्डसन्धि पु० ६त० । अन्यौ पर्वणि (पाङ्/गाँट) राजनि०
काण्डस्पृष्ट पु० स्पृष्टं गृहीतं काण्डं येन निष्ठान्तत्वात्
वरनि० । शस्त्राजीवे अमरः ।

काण्डहीन न० काण्डेन हीनम् १त० । भद्रमुलके शब्दच० ।
काण्डिका स्त्री काण्डोऽस्यस्याः प्राशस्येन ठन् । १लङ्काना-
मक्रधान्यभेदे २वालुकानामकर्कटीभेदे च राजनि० ।

काण्डिन् त्रि० काण्डः शुलभोऽस्यस्य प्राशस्येन इनि ।
प्रशस्तगुण्युक्ते स्त्रियां ङीप् । “अशुभतोः काण्डिनीयां
विशाखा ह्ययाम् ते वीरधः” अय० ८, ७, ४ ।

काण्डोर पु० काण्डोवाणोऽस्यस्य इत्यर्थे “काण्डाण्डदीरन्वी-
रचौ पा०” इत्यत्रन ईरन् ईरच्वा । १वाणास्तधा-
रिणि (तीरन्दाज) अमरः “काण्डोरः साङ्गिकः शाङ्गी”
भट्टिः वाणाकारशिखावत्त्वात् २अपामार्गे काण्डवेल इति

ख्याते श्लताभेदे च राजनि० ४सञ्जिहायां स्त्री रत्नमाला
अथार्थे गौरादित्वात् ङीष् । [वृणभेदे राजनि० ।

काण्डेक्षु पु० काण्डे इक्षुरिव (तालमाखना) इति ख्याते काश-
काण्डेरी स्त्री काण्डं वाणाकारं हस्तिदन्तमिव पुष्पम् ईर्त्तं
ईरङ्-गतौ अण् गौरादेराकृतिगणत्वात् ङीप् पा०,
सुग्ध० षण् ईप् । नागदन्तीह च रत्नमाला ।

काण्डेरुहा स्त्री काण्डे रोहति रुह-क ७त० । अलुक्स० ।
(कट्की) कटुकोट्ये रत्नमा० । [अमरे पाठान्तरम् ।

काण्डोल पु० कण्डोल+प्रस्ता० स्वार्थे अण् । कण्डोलशब्दार्थे

काण्ड पु० काण्डस्य कण्वगोत्रापत्यस्य ऋतुः कण्वादि० अण्
यलोपः । १कण्वगोत्रापत्यस्य ऋतुः यजुर्भिरकरोच्छाखा
दशपञ्चशतेर्बिभुः । जम्बुज्वांजसन्त्यस्ताः काण्वमाध्यन्दिना-
दयः’ भाग० १२, ६, ७७ । २तदधीतशाखायां स्त्री ङीप् ।
कण्वस्यापत्यं शिवा० अण् । ३कण्वापत्ये पुं स्त्री “यामिः
काण्वस्योप बहिः” ऋ० ८, १, ८ । “इथा धीमन्तमद्रिवः
काण्वं मेध्यातिथिम्” ८, २, ४० । “काण्वं कण्वस्य पुत्रम्”
भा० गोत्रापत्ये तु गर्गा० यञ् । काण्वं तद्गोत्रापत्ये
बहुषु तस्य लृक् । स्त्रियां गोत्रान्तत्वात् ङीप् यलोपश्च ।
काण्वी तद्गोत्रापत्यस्त्रियाम् । “काण्वीपुत्रात् काण्वीपुत्र” व०
उ० वेदवंशवर्णने । ततः स्त्रियां लोहिता० फक् । काण्वा-
यनी । ततोऽन्यपत्ये तु “यजिजोश्च ४।१।१०” पा० फक् ।
काण्वप्रायन तदीयशुवापत्ये पुं स्त्री । कण्वेन वृष्टं साम अण् ।
४कण्ववृष्टे सामभेदे । “कौत्सं भवति काण्वं भवति”
श्रुतिः । तच्च साम गेय(वे)गाने १६ प्रपाठके वक्ष्यम् ।

कात् अव्य० कृतस्मिततत्त्वेनेन अत-आधारे क्तिप् कोः
कादेशः । तिरस्कारे तिरस्कारस्य कृतस्मितप्राप्तिहेतुत्वा-
त्तत्त्वात् । “यन्मयैश्वर्यमत्तेन गुरुः सदसि कात्कृतः”
भाग० ६, ७, ६ । “कात्कृतस्तिरस्कृतः” ओधरः ।

कातन्त्र न० ईपत्तन्त्रमस्य कोः कादेशः । कालापकव्याकरणे
तच्च कार्त्तिकेयप्रसादेन सर्ववर्मणा कृतं यथोक्तं वृहत्-
कथासारे सर्ववर्मायमापतेत्युपक्रमे “ततोऽन्तःपञ्चगा-
तेन स्तन्देन सम दर्शनम् । दत्तं तत्र प्रविष्टा मे सुखे
भूतां सरस्वती । अथामौ भगवान् साक्षात् षड्भि-
राननपङ्कजैः । “सिद्धोवर्णसमास्त्रायः” इति सूत्रमु
दैरयत् । तच्छ्रुत्वा मनुष्यतुल्यमाज्ञापलात् परम् ।
उत्तरं सूत्रमभ्युह्य स्वयमेव मयोदितम् । अथा-
ब्रवीत् स देवो मां नावदिष्यः स्वयं यदि । अनविय-
दिदं शास्त्रं पाणिरीयोपमर्दकम् । अधुना सत्यतन्त्रतात्